

[Camre]

som umiddelbart kan aflæses af de pågældendes levefod.

Jeg vil godt minde om, at antallet af voldsforbrydelser i denne regerings tid er vokset med 18 pct., og hærværk og tyveri er steget med 15 pct. Jeg tror ikke, disse tal er uden sammenhæng med en frustration og en følelse af magtesløshed, som særligt udsatte grupper, der især tegner sig som gerningsmænd på disse områder, er bragt til af den økonomiske politik, regeringen har ført. Jeg siger ikke, det er den eneste grund, men jeg accepterer i hvert fald ikke en forklaring om, at det skulle være en særskilt dårligdom, der var vokset hos menneskene, bare fordi vi nu skrev 1984-85-86. Jeg kan sammenligne – selv om det nok vil være lidt statistisk fusk – med et fald i de samme tal for perioden lige før denne regering.

Jeg synes, vi skal prøve at få debatten om fremtiden ind i nogle andre baner, sådan som ministeren også var inde på, og lade være med at fejlvurdere hinandens politik i fortiden. Næsten alle i denne sal, måske fru Pia Kjærsgaard undtaget, har et meget stort medansvar for den politik, der blev ført i kriseårene i 1970'erne og frem til 1982. En enkelt ordfører, nemlig hr. Arne Bjerregaard, har indrømmet det, men jeg synes egentlig, det ville klæde andre at indrømme, at det ikke var Socialdemokratiet, der alene skabte de problemer, som det danske samfund havde i 1970'erne.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg anmoder om, at hr. Camre holder sig til kendsgerningerne, når han skal finde undskyldninger for, at hr. Anker Jørgensen i 1982 bare gav op.

Hr. Camre anførte som en af begrundelserne for, at hr. Anker Jørgensen gav op, at der ikke var flertal for en realrenteskat. Jeg har haft lejlighed til at rette socialdemokratiske ordførere heroppefra, og jeg må gøre det igen. Der var ikke flertal for en formueskat, som Socialdemokraterne ønskede for 1983, og vi meddelte, at hvad enten regeringschefen hed Anker Jørgensen eller Poul Schlüter, så ville Det Radikale Venstre stemme imod en formueskat. Vi var derimod tilhængere af en realrenteskat.

Med hensyn til skattetrykket har hr. Camre naturligvis ret i, at det er steget under denne regering. Jeg tror såmænd nok, at regeringen helst havde set, at der ikke var sket en forøgelse af skattetrykket. Der sker jo også en forøgelse af skattetrykket for husstandene fra 1985 til 1986, men der er vel grund til netop for hr. Camre og for mig så at gøre opmærksom på, at den tidligere finansminister Henning Christophersen havde ret, da han sagde, at der burde være en konto på finansloven, der hed: Regeringen af oppositionen påtvungne skatter.

Jeg vil gerne sige, at jeg fandt, og det finder jeg fortsat, og det gjorde mit parti også hele tiden, at i den økonomiske genopretningspolitik, der var nødvendig efter 1982, kunne der ikke bare være tale om besparelser, vi måtte have højere skatter med ind. Men regeringen kan da roligt indrømme, at sådan er det gået, fordi den ikke har et flertal af sine egne vælgere.

(Kort bemærkning).

Camre (S):

Jeg vil medgive hr. Bernhard Baunsgaard, at det ikke var et isoleret nej til en realrenteskat, der bragte den socialdemokratiske regering til at gå af i september 1982. Jeg har tidligere i dag fremhævet nogle af de sammenhænge, der førte til regeringens fald.

Situationen var jo, at den socialdemokratiske regering igennem 1982 på område efter område måtte se sig berøvet mulighederne for at gennemføre den ændring i den økonomiske politik, som var nødvendig. Vi kunne jo kigge os raden rundt – og det gjorde vi i de forhandlinger – og det var faktisk ikke muligt, hvad jeg tror hr. Bernhard Baunsgaard vil bekræfte, for os at få hverken den ene eller den anden sammensætning af de indtægter, som jeg fra hr. Fogh Rasmussen blev bebrejdet at vi ikke skaffede i tide, således at der ikke var en gældsbyrde for fremtiden. Det var ikke muligt at få et flertal om en fornuftig sammensætning af begrænsninger i væksten på de offentlige budgetter. Og i konsekvens af, at Socialdemokratiet naturligvis ikke kunne tage ansvaret for at lade udviklingen løbe ureguleret videre, gik vi af i september; nogle bruger det udtryk, at vi smed tøjlerne. Hvis ikke den socialdemokratiske regering var trådt tilbage på det tids-